

Ya Şamu! / İsâm el-Attâr

Ey Şam, Ey Şam, Ey sevgililer yurdu/ Gülmedi bize kader, vefa değersiz şimdi
Uzarlarda açan çiçeklerin aşkıyla yaşıyoruz / Ne kavuşabiliyoruz, ne günler veriyor teselli
Taşdıık göğsümüzde duygu gibi seni / Bir resim ki, hayranlığımız güzelliğine esir aldı bizi
Neler çektin sen zorbalanın elinden / Ve ne oldu sana terk ettin biz kardeşlerini
Zulmün pençesinde, ciğerimizden parçalar vardır / Ve dışlerinde ümitlerimizin kalıntıları
Ey Şam, yararı kalbime basıyorum / Akan kanlar hala yüreğimizden eksilmedi
Zorbalanın gözüne uyku girmez sende / Şarkılarımız da hiç bir zaman 'gün' görmedi
Sevgililerden soruyoruz ne oldu sana / Batı da kaldı elleri, uzaklaşanlardan kimileri,
Yaralar oluştu göğsümüzde / Etkisinden yaşlar doldurdu gözlerimizi
Uzarlarda, dostlarımızın elinden çektiğimizi / En azılı düşmanımız bile çektiemedi
Düşmanın elinde sallanan bir kılıç idiler / Bizim ellerimizde kılıç bile olmadı
Yazıklar olsun dünyanın fitne ateşine / Vefalılar yok oldu, vefa bulunmaz şimdi
Biz ki biliyoruz, Allah bizi gözetliyor / Devam ediyoruz, alarak beraberimizde imanımızı
Yürüyoruz, ne küfür caydırır bizi / Yolumuzdan ne de düşman yıldırabilir bizi
Allah'ın rızasına ayarladık gözümüzü, kalbimizi / Odur koruyucumuz biliyor gayemizi
Ondan başka kimseden istemedik iyilik / Korkmadık cezasından, yoktur dinde ortağı
Gayemiz, O'nun için yaşamak oldukça / Onun için ölmek, temennimizin en tatlısı..